

Pintada contra el transvasament al riu Ebre, a Tortosa. FOTO: JOAN REVILLAS

Medi ambient

Llum verda al transvasament de l'Ebre a Santander

El Consell de Ministres aprova una transferència temporal, a la que s'oposen les Terres de l'Ebre i Aragó i que no agrada tampoc al govern de Cantàbria, perquè la considera insuficient

M. MILLAN
TORTOSA

L'aprovació del transvasament d'aigua de l'Ebre a Cantàbria, autoritzat finalment pel Consell de Ministres, no satisfà a cap de les parts implicades. Si des de la conca de l'Ebre el govern d'Aragó i els ajuntaments i consells de les Terres de l'Ebre han mostrat la seva oposició ferma al projecte, el govern de Cantàbria considera que es tracta d'una transferència insuficient i reclama que la mesura sigui indefinida i no temporal. Concretament, el Consell de Ministres ha autoritzat la transferència d'un màxim de 4,99 hectòmetres cúbics de recursos hídrics des de la Demarcació Hidrogràfica de l'Ebre a la del Cantàbric Occidental, «per a cobrir necessitats de

proveïment de determinades comarques de Cantàbria», concretament la ciutat de Santander i les zones limítrofes, «una vegada esgotats els recursos dels sistemes de proveïment propis».

L'autorització d'aquesta transferència, el volum de la qual no podrà ser superior en cap cas a la xifra establerta, està subjecta a unes condicions de gestió i a controls. Així, es tracta d'una transferència per al present any hidrològic, que acaba el 30 de setembre de 2020. Segons detalla l'executiu, serà la Direcció General de l'Aigua, «escollides» les Confederacions Hidrogràfiques de l'Ebre i del Cantàbric, l'encarregada de concretar «en funció de les circumstàncies hidrològiques i les necessitats de proveïment, l'abast i condicions de la transferència».

Plataforma «S'obre la veda perquè altres territoris demanen el mateix»

La Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) ha posat el crit al cel per aquest nou transvasament. A l'entendre del moviment social, no només és «innecessari», sinó que és un «acte greu que limita les possibilitats que es puguin

solucionar els problemes de les Terres de l'Ebre». «Crea un precedent perquè altres comunitats autònomes i altres partits demanin el mateix», adverteixen, tot recordant la «perversió» que aquest projecte genera en un moment en el qual s'està debatent com ha de ser el futur Pla Hidrològic de la Conca de l'Ebre. Segons detallen, aquest pla de conca inclourà nous regadius i embassaments «que suposaran la mort del Delta».

En l'acord adoptat pel Consell de Ministres queden definides les infraestructures hidràuliques associades a la transferència. Es tracta d'un sistema de proveïment

consistent en una captació en l'embassament de l'Ebre i una canonada de transport en «Y», amb dos ramals de connexió cap a Santander i Torrelavega.

Segons el Ministeri per a la Transició Ecològica, «aquestes infraestructures no impediran l'atenció de les demandes actuals i futures de tots els usos i aprofitaments de la Demarcació Hidrogràfica de l'Ebre i el compliment dels règims de cabals ecològics, així com la distribució interna de recursos».

Reaccions

El govern de l'Aragó, que s'ha oposat a aquest projecte des del principi i va emetre un informe en contra, estudia ara si recorre la decisió.

Des de Cantàbria, per contra, consideren que l'acord aprovat finalment pel Consell de Ministres és insuficient, i reclamen que la transferència d'aigua tingui un caràcter indefinit i no temporal.

A les Terres de l'Ebre, les principals ciutats i consells comarcals han aprovat en les últimes setmanes mocions contra aquest transvasament, al que la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE) no posa impediments en considerar que es tracta d'una quantitat molt minsa de recursos hídrics.

Des de l'Ebre es defensa en canvi que qualsevol detracció d'aigua de la conca va en detriment del futur del tram final del riu i el Delta, que necessita de més cabals

4,99

● hectòmetres cúbics d'aigua; és el màxim de la transferència autoritzada des de l'Ebre cap a Cantàbria

i més sediments per començar a planta cara a la regressió i la subsidència (enfonsament) que pateix des de fa dècades.

La moció sorgida del front institucional d'alcaldes reunits a Amposta aquest passat 13 de juliol, compromet les institucions ebrenques «a seguir minuciosament i oposar-nos a l'aprovació de qualsevol detracció d'aigua que es realitzi a la Conca hidrogràfica de l'Ebre mentre no tinguem assegurada la pervivència física del Delta i el bon estat ecològic de l'aigua del tram final del riu».

«El Delta de l'Ebre està desapareixent. És un ecosistema singular, zona humida única, d'importància estratègica internacional on hi vivim 60.000 persones amb unes economies basades en la bona i equilibrada gestió de l'Ebre», afirma el manifest, que demana a l'executiu de l'Estat que «implemente polítiques de gestió encaminades a preservar els valors ambientals de l'Ebre que facin possible un cabal ecològic real, permetent l'arribada d'aigua i sediments per mantenir la integritat física del Delta».